

עת"א 10609/11/15 - מ נ, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר -
זמןונם, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנתניה כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 10609-11-15 נ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמן
העותר	מ נ,
נגד	1. שוחים
משיבים	2. מדים

החלטה

בפני עתירה דחויפה שהוגשה ביום 15/11/9 לחופשה חריגה. העוטר מבקש לאפשר לו לצאת להשתתף באזכרה במלאת שנה לפטירת אחיו הצעיר, אזכור שאמורה להתקיים ביום 15/11/12.

העותר מצין כי לא הורשע בעבירות כלפי בן משפחה, ולפיכך, אין מקום לקבלת חוות דעת של וגו' ע"ש שכן בכתב האישום נמתק סעיף אישום זה.

ב' המשיבה ביקשה לדוחת את הדיון על מנת שהיא סיפק בידה לקבל חומרים רלוונטיים מאוחר ולא נמסרה הودעה במועד לב' כ העותר, נערך דיון במועד שנקבע - אتمולו - 10/11/15.

בדיון זה חזר ב"כ העותר על טענותיו כמפורט בפרוטוקול ולאור ההסכם, ניתנה הוראה למשיבה להגיש את תשובה בכתב עד להיום.

ב' הטענה היא שמדובר במקרה של עונש מאסר בשל אחת מהפרשיות המדריכים, וצורך להוכיח כי העונש מוגדר כעונש מאסר בשל אחת מהפרשיות.

העותר מרצה עונש מאסר של 3.5 שנים בגין עבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינס (ריבוי עבירות) וכן מעשה סדום.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן בהן הודה, ביצע העותר במשך תקופה של כ- 4 שנים, במתלוננות, שהוא בת דודו, קטינה מתחת גיל 14, את המעשים המפורטים בכתב האישום המתוקן שצורך נספח. אביו של העותר שגם הוא הגיע בקשה לחופשה חריגה, מרצה עונש מאסר בשל עבירות מן כלפי אותה מתלוננת. הדיון בבקשתו לחופשה חריגה נקבע בעמוד 1.

לדין היום בבית המשפט במחוז מרכז.

הუותר מסוג לקטgorיה א', טרם שולב בסביב חופש. בהתחשב בנסיבות העבירות בהן הורשע, היה צורך בקבלת עדמת מב"ן ועדמת ג"ע. ב"כ המשיבה טוענת כי ג"ע מתנגדים לחופשה חריגה, בצדדים כי יציאתו של העותר לחופשה חריגה תהא ידועה לנפגעת העבירה, הן בשל הקربה המשפחתית והן בשל הקربה הפיזית. לטענתה, דווקא טיעוני ב"כ העותר לפיהם אביה של נפגעת העבירה לא מתנגד יציאה לחופשה חריגה, רק מחדרת את הפטולוגיה המשפחתית ומדגישה אין פעם אחר פעם צרכיו של הפוגע קודמים לצרכיה ומצבה הנפשי העוגם של הנפגעת שהוותה ככל' ביד היוצר לצרכיו וdochpiot של העותר.

וועדת ג"ע סבורה שהמסר כתוצאה מיציאתו לחופשה יהיה שלילי גם לעותר ומשפחתו וגם לנפגעת העבירה ששיקומה לצרכיה קודמים לכל בקשה של הפוגע.

המשיבה מצינית כיאמין מב"ן לא הביע התנגדות גורפת ליציאה לחופשות בתנאים כפי שפורטו, אך בנסיבות המקרה שבפנינו, יש להעדיף את חוות הדעת של ג"ע.

בעניין זה מפנה המשיבה להלכה שנקבעה בעניין יגר, רע"ב 11/6466.

לאחר ששלמתי את טענות הצדדים, לא מצאתи הצדקה להתערב בהחלטת המשיבה המתבססת על חוות דעת מקצועית של ג"ע ולא מצאתי פגם בהחלטת הגורמים המנהליים לבסס את החלטתם על חוות דעת ג"ע ולהעדיפה על מב"ן.

אמנם על פי סעיף לח 2(ט) של פרק ח' לפקנ"ץ החופשיות, אזכרה ליום השנה הראשון לפטירת קרוב משפחה מזוכרת כאחד המקרים בהם תינתן חופשה חריגה, אולם, אני סבור שלא הרי יציאה לאזכרה כהרי יציאה להלויה או לאבל בסמוך למועד הפטירה שהעוצמה הרגשית שבhem חירפה וגדולה יותר מאשר אזכרה במלאת שנה.

מה עוד שבעוד שיציאה להלויה או אבל או בעקבות מחלת אנושה המפורטים בסעיף 2 האמור, שהם לא מותנים לקבלת אישור כלשהו, אזכרה ביום השנה לפטירת קרוב משפחה מדרגה ראשונה בך שהיא מותנית באישור רב בית הסוהר.

sicomo של דבר, על רקע מכלול הנסיבות, חוות הדעת, נראה כי הרשות המנהלית החלטה סבירה כנדרש ממנה, לאחר שסקלה את מכלול השיקולים ואין להתערב בהחלטתה.

לפיך, העתירה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשע"ו, 11 נובמבר 2015, בהעדך
הצדדים.